Ч. 281. Пятниця 27 (14) грудня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Небезпечність дальшої війни на Балканї. — Справа сербска. — Мирові переговори.

Бувший турецкий міністер війни Магмуд Шефкет мав зложити султанови мемориял, в якім годить ся на обнятє головного проводу над турецкою армією під услівєм полишеня єму свободи діланя і покликаня під оружиє 300 тисяч редифів. По представленю всеї воєнної акциї зазначує Магмуд, що на сей плян згодило ся кількох визначних нїмецких официрів і одна амбасада в Царгородї.

Бувший предсїдатель думи, Гучков, вернув з Болгариї до Москви. Після него війна з Туреччиною зачне ся небавком знов. Він твердить, що положенє Болгариї послїдними часами полїпшило ся. Вкінци пише Гучков, що полїтика уступок Росиї супротив Австриї є хибною.

До „Berliner Tageblatt-у“ доносять з Царгорода під датою 22 грудня: Нинїшна міністерска рада займала ся новими інструкциями для делеґатів на мирову конференцию з приводу питаня запровянтованя Адриянополя. По радї міністрів заявив один член кабінету, що Туреччина стоїть при своїм домаганю. З иншої сторони заявляють, що ще не вичерпали ся средства, щоби перешкодити зірваню переговорів. — В формі поголоски доносять, що грецкий панцирник „Аверос“ стоїть в направі в Мондорос перед островом Лемнос.

Віцеміністер заграничних справ Нератов заявив співробітникови „Петербурскої Ґазети“, що турецкі делеґати тепер дуже мало схильні до концесий, так що поновленє воєнної акциї на лїнїї Чатальджи більше як правдоподібне.

Берлиньска Vosissche Ztg. доносить з Білгорода, що хоч Сербія фактично заявила свою згоду на рішенє амбасадорів в справі Альбанїї і адрийскої пристани, то однако урядово сего не оголосила, хотячи наперед приготовити до того публичну опінію в Сербії.

З Білгорода доносять до віденьскої Reichspost, що опінія зовсїм не хоче погодити ся з відомостию з Парижа, немов би Сербія згодила ся на автономію Альбанїї і уважає сю відомість неправдивою. Також проявляє ся опінія против пропонованої розвязки адрийскої пристани. Против Туреччини панує дуже войовничий настрій; в цїлім краю триває дальше протитурецка аґітация.

З приводу вістий в заграничній працї про намірену подорож сербского президента мінїстрів Пасіча до Відня задля переговорів, пише білгородска півурядова „Самоуправа“, що Пасіч до Відня не поїде, а переговори з австроугорским правительством буде вести новий сербский посол у Віднї Йовановіч.

В минулий понедїлок був Йовановіч у цїсаря перший раз на авдиенциї. По авдиенциї, яка тревала 10 хвиль, заявив сербский посол дневникарям:

„Нинї бачив я вперве у своім житю монарха Франц Йосифа. Єго особою я одушевлений. Приняв мене незвичайно ласкаво і випитував про мою дотеперішну кариєру. Полїтичні справи порушували ми в розмові лише мимоходом. Взагалї я дуже вдоволений з авдиенциї“.

Віденьска праса донесла з Білгорода, що сербске правительство готове перед австроугорскою фаною в Прізренї віддати звичайні почести. До сеї вісти додає від себе „Reichspost“, що се донесенє виглядає на кпини, бо звичайні почести віддає ся в кождім случаю, а тут ходить о специяльну надзвичайну сатисфакцию.

На оногдашнім засїданю мирової конференциї виявили відпоручники балканьских держав головні услівя мира. Домагають ся они, щоби Туреччина відступила весь простір на захід від лїнїї, яка зачинає ся від місця на захід від Родосто над морем Мармара і тягне ся до Малятрабай над Чорним морем з виключенем півострова Ґаллїполї. Простір сей обіймає также Альбанію, але рішенє що до сеї останної має бути застережене державам. Услівя містять дальше домаганє відступленя еґейских островів і зреченя Туреччини всяких претенсий до Крети. Сї услівя підписали повновласники бал-

---

10)

По балканьскім півострові.

(Образки з подорожий — після Г. Реннера, В. Ґайнборґа і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Підчас облоги Дубровника Росияни поуставляли облогові батериї на горі Срч (Monte Sergio) так лихо, що стріляли раз враз понад Дубровник в море, — Срч високий на 912 метрів, а російскі батериї при віддалї яких 800 м. від Дубровника були уставлені у висоті 300 метрів понад морем — підчас коли Чорногорцї в страшний спосіб палили і нищили цїлу окрестність Дубровника. В Третено (Каннoза) мали ґрафи Ґоцце чудово красну посїлість над побережем з парком, який варто було побачити, з водопроводами і водограями.

Третено віддалене на 15 кільометрів від Дубровника і не так легко туди дістати ся. Та й туди зайшли Чорногорцї, знищили водопроводи, що не мали иншої цїли як лиш наводнювати парк, поперевертали статуї і ґрупи фіґур та повкидали їх до води у водограях і знищили цїлий парк. Наводимо се умисно на то, щоби показати, длячого Дубровничани до нинїшного дня страшно ненавидять Чорногорців. Що ще Французи полишили в Дубровнику, то Чорногорцї знищили, непощадили навіть селян, котрим просто із збитків повитинали виноград.

Тимчасом з північної Дальматиї наспів ґенерал Молїтор з войском в силї 4000 мужа на освободженя міста від облоги. Перед тою силою уступили Чорногорцї аж до Ерцеґ нові. В липни одержав енерґічний маршалок Мармон команду в Дубровнику і виступив зараз зачіпно супротив Боки. Тодї наказав цар уступити своїм войскам з Боки, але по якімсь часї відкликав сей приказ і в половинї вересня розпочали ся воєнні кроки наново. Ґраф Джордже Войнович і Вук Джордже Радонич, знатні горожани з Ерцеґ нові, проводили Приморцями, а владика Петар зібрав 6000 Чорногорців і сусїдні дружні племена.

Мармон використав час переговорів на то, що казав на Острім реті і всюди на догідних місцях виставити шанцї. Але Французи були вже перепуджені, а Чорногорцї по своїй побіді набрали ще більше відваги. Дня 26 вересня взяв Петар зі своїми Чорногорцями приступом шанцї на Острім реті. Було то геройство, яких мало. Острі рет єсть то вузонький кусень землї вистаючий в море, може на кільометр довгий, а на 300 кроків широкий; з цїлечкиною держить ся він лиш вузонькою шийкою. Острі рет замикає вхід до Боки.

Француска передна сторожа стояла в Сутторінї і на хребті гір, що тягнуть ся вздовж побережа. Отже Чорногорцї почали щораз дальше гнати Французів поперед себе.

Мармон прибіг зі своєю головною армією на поміч аж до Ґруди. Чорногорцї уступили перед переважаючою силою — Мармон мав 12.000 войска — і завернули на схід та сперлись аж в Белотинї. Коло них на ліво уставилось над „Равним бріґом“ 3000 Росиян.

Коли Французи пустились до атаку, Росияни уступили ся без бою. Се спонукало Петара уступитись аж до Мокріне а єго Чорногорцї лиш дуже нерадо то робили і зачали Росиян проклинати. Мармон пустив ся зараз в погоню за ними і прийшло до триднезної битви об важнім коло Ерцеґ нові. Росийска флота помагала. Чорногорцї побили Французів і гнали ся за ними аж до Дубровника. Французи не могли вже нигде ставити опір і стратили тодї звиш 4000 людий.

Так став ся владика Петар паном приморя. Але побіди Чорногорців не богато їм помогли, бо цар помирив ся в Тильзитї з Наполеоном і дав владицї знати, що було би добре, як би він Боку відступив Французам. Владика сповнив волю царя і Французи обсадили без опору Ерцеґ нові, Котор і Будву а Мармон хотів навіть зловити самого владику Петара і звабив єго до Котора, але то єму не удало ся, бо Петар явив ся в супроводї пятьдесятьох найхоробрійших Чорногорців. Мармон побачивши, що єму не удало ся, відобрав владицї лиш верховну власть в Боцї.

каньских держав, а пізнійше розвинула ся що до них подрібна переправа. Перед заключенєм остаточної угоди ті услівя будуть імовірно обмежені.

Сербский відпоручник Новакович запротестував против дальшої воєнної акциї Турків в Скутарі і загрозив, що Сербія начне против Турків офензиву, коли не перестануть вести сю борбу.

Politische Korrespondenz дістає з Льондону таке донесенє: Під впливом бажаня мира панує тут такий настрій, що думка про поновленє війни взагалі далека. Здогади і надії на корисний зворот походять головно з висліду ревніону амбасадорів, в котрім ясно виступила згідність кабінетів в бажаню розвязати важні проблєми в хосен европейского мира.

В националістичних российских кругах настало велике обуренє, що межи Австро-Угорщиною а Сербією приходить до порозуміня. Ті круги є озлоблені з причини ухвал на льондоньских переговорах і називають їх новим дипльоматичним Мукденом Росиї. Зате „Биржевия Вѣдомости“ містять з кругів российскої дипльоматиї статю, в якій зазначують, що Австро-Угорщина понесла в дипльоматичних переговорах соромне пораженє, бо всї домаганя Сербії полагоджено завдяки зимній крови Росиї. Всї держави балканьского союза виносять хосен, а Австро-Угорщина понесла великі страти в наслідок войскових приготовань, що з огляду на слабий фінансовий стан монархії і внутрішну її політику, дасть ся дімаюче відчути.

Новинки.

Львів, 26 грудня 1912.

— Розписанє вибору посла на сойм. Ц. к. Намістництво розписало доповняючий вибір одного посла на сойм кравевий з курії громад сільских камінецкого округа виборчого, обнимаючого повіт політичний Камінка струмилова і повіт судовий Радехів на день 30 січня 1913. Вибір відбуде ся в Камінці струмиловій.

— Дивне веремя. Вже конець грудня добігає а веремя таке, як колиб мала весна наставати; від кількох днів буває тепло на 6 — 7 степенів. В сім часї бували звичайно морози і снїги а часами й такі заметелї снїгові, що нїхто не важив бы ся вийти з хати, а ві второк вечером і нинї зрана падав у Львові дощ. Коби лиш за ту теплоту в зимі не схотіла бути студінь з весни і лїтї! Вже досить нещастя наробила сего року несподївана слота і студінь.

— Дрібні вісти. На сьвята для вояків зібрано в адміністрациї „Gazet-и Lwowsk-oї“ до дня 26 с. м. 3073 К 66 с. Щедрі датки наплливають і дальше зі всїх кругів суспільности без ріжниці народности і віроісповіданя. — Презесом повітовим в Косові вибрано о. Володим. Пасиновича пароха в Кобаках а заступником презеса п. З. Скалецкого. — Православні сьвященики москвофільскі Сандович і Гудима, що ізза шпигуньскої справи в звязи зі справою Бендасюка сидять в арешті коли відмовлено їм випущеня на волю розпочали голодівку. Обох відставлено до шпиталю вязничного, звідки Гудима вже вернув а Сандович ще там перебуває.

† Померли. Йосиф Ганьчаковский, радник суду кр. і посол на сойм, заступник члена Видїлу кр. помер в Станиславові в 43 р. житя — Стефанія Долинківна, канд. учит., упокоїла ся в Николаєві над Днїстром в 20 р. житя. — Мария з Бариляків Бабієва, жена гр. кат. пароха в Церковній коло Болехова, упокоїла ся дня 19 с. м. в 47 р. житя.

— Ц. к. Дирекция почт і телєграфів подає до відомости: З нагоди зближаючих ся виборів до ради міскої і получених з сим аґітаций поручає ся комітетам виборчим, щоби задля уможливленя скорого доручуваня запрошень на передвиборчі збори і взагалі письма в справі виборів означували в адресі виразно наглядною написею „справа виборча“ і подавали у своїм власнім інтересї запрошеня на зібраня передвиборчі, о скілько можна, як найчаснійше перед речинцем зібрань і то просто в відділі листовім уряду почтового ч. 1 (при ул. Словацкого). Коли зайде вже конечна потреба уживаня почтових скринок, єсть вказане не вкидати сих письм до великих скринок призначеных до надаваня позамісцевих кореспонденций, бо се може спричинити значне припізненє в доручуваню дотичних посилок, лише до малих почтових скринок, призначених до надаваня місцевих листів.

— Конкурс. Головний Видїл Тов. „Просьвіта“ розписує отсим конкурс на принятє кандидатів на курс для диріґентів сільских хорів у Львові. На курс можуть бути приняті сі кандидати, що знають принайменше читати ноти та числять 18 літ. Кождий учасник складати буде за науку оплату 10 К за весь час триваня курсу, с. є від 20 січня до кінця марта 1913 р. (рівночасно з курсом висшої просьвіти). Поданя о принятя на курс треба вносити до Головного Видїлу Товариства „Просьвіти“ у Львові через місцеві філії „Просьвіти“ найдальше по конець грудня 1912 р.

Близші інформациї (пр. що до харчу і помешканя для учасників) уділяє на бажанє канцелярия Товариства „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. — За Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові: *Іван Кивелюк*, голова. *Др. Іван Брик*, секретар.

— В справі основаня укр. пенсийного заведеня для приватних урядників розіслало товариство „Днїстер“ ще 5 с. м. квестіонарі до укр. стоваришень зарібкових та приватних під-

---

В роках 1808—13 займали ся Французи тим, що палили цілі села в Боці і масакрували жителів, коли хтось відважив ся убити Француза, котрий нарушив честь родинного житя. Бувало й так, що они спонукували турецких пашів в Требіню і Скодарі до воєнних нападів на Чорногору. Одного разу пробовали Францу и й самі впасти до Чорногори, але вже на самій граници стратили 2000 мужа і завернули назад.

Тимчасом мороз в Росиї зробив своє і панованю Наполеона прийшов конець. При кінци вересня вирушив Петар з 3000 Чорногорцями до приморя і забрав цілу Боку. Вже дня 10 падолиста зібрала ся скупштина в Доброті і проголосила торжественно сполуку приморя з Чорногорою. Дотичний документ підписали Петар і всї громади Боки.

Але не так склалось, як ждалось. Цар всеї Росиї приказав владиції, що він має звернути Боку Австриї, котра буде берегти всї інтереси жителів.

Дня 14 червня 1814 обсадив австрийский ґенерал Мілютинович Котор. Приморців після їх давного права увільнено від служби у войску. Тому то они в 1869, коли то заведено загальний обовязок служби у войску, викликали ворохобню і піддали ся аж в 1882, коли їх збройний опір зовсїм зломано.

З Котора до Цетиня. — Чорногора і Чорногорці.

Побувши в Которі, постановили ми вибрати ся до Цетиня. Вже досьвіта о 3 год. казали ми збудити ся а 4 год. і вийшли перед браму міста, щоби там в каварни на побережу поснїдати. Заспаний послугач подав нам знамениту каву а коли ми поснїдали, сїли ми на віз, котрий ще з вечера замовили і скоро лиш розвиднїло ся, вибрати ся в дорогу до Чорногори. Треба длятого так досьвіта виїздити, щоби опісля не їхати серед страшенної спеки і завчасу виїхати на гору.

Їзда із Котора до Цетиня єсть чудесна. Гостинець крутить ся 66 закрутами щораз висше в гору, єсть добре збудований і добре удержаний та й досить оживлений; стрічаємо богато чорногорских селян і торговельників, що їдуть в долину до міста і споглядають на нас з немалим зацїкавленєм як ми на них. Мужчини сидять звичайно на кони і курять люльку на довгім цибусї а жінки їдуть коло них пішки з набором, несуть всїлякі річи на продаж до міста. Вид з гори єсть величавий, видко цілу Боку і її поодинокі заливи; в споді під нами видко все ще Котор і можна виразно розпізнати той корабель, що приїхав вчера з Дубровника.

Виїхавши на гору, переступаємо через границю, котрої тут нїхто не стереже, бо австрийска комора знаходить ся далеко в долинї, ще поніже форту Трівідад і о 10 годинї станемо у великім і однїсенькім тут селї Неґуш, що має якийсь заїздний дім. Лиш не треба собі гадати, що то такий заїздний дім як деинде в Европї. Ми дістали тут чорного хліба яєць і бриндзї, чорної кави і вина — от і все; але ми привезли поживу з собою з Котора. Впрочім комнатка була порядна і дуже чиста, на стїнї висїла зброя і образ Матери Божої. Нам послугував пишний молодий мужчина з хорошим поважним лицем і з пістолетами за поясом.

Коли ми а особливо наші конї добре відпочили, поїхали ми в дальшу дорогу і насамперед приїхали до якогось одноповерхового будинку, до якоїсь „школи“, як нам там казали, а відтак до якогось досить собі простого двірка, в котрім недавний ще князь а тепер король чорногорский любив давнїйше лїтом пересиджувати. Звідси їдемо дальше то в гору то в долину, дорога дуже добра, на право і лїво скала коло скали, камінь коло каменя, по правдї камінне море. Кождий кусничок ґрунту між камінєм, де лиш трохи управної землї засаджений бараболями, капустою або якою иншою городовиною. По скалах лазять кози і шукають собі скупо тут розкиненої травички.

Коли ми так переступили гірский хребет, отвирає ся перед нами вид на велике скодарске озеро, котре показує ся ген далеко. Наконець о 1 год. станемо в Цетиню, столици Чорногори. Цїле се місто то поправдї лиш одна велика і широка улиця, на котрої горішнім кінци єсть готель „Вулетіч“, де ми заїхали і де знайшли всяку вигоду. Обід, який нам тут подали, був знаменитий а до того мали ми ще й ту приємність, що сиділи при столі з кількома чорногорскими достойниками. По обідї пішли ми оглядати столицю Чорногори.

Цетинє то місточко яке має ледви 3000 душ. Серединою міста переходить, як сказано, одна головна улиця, від котрої розходять ся малі бічні улички. Єсть лиш одна широка поперечна улиця, котра веде в одну сторону на торговицю в другу до королївскої „палати“. скромненького дому на один поверх, коло котрого стоїть так само простий собі лиш довгий будинок, в котрім містять ся всї уряди державні. Королївска палата стоїть в городї а на площи перед нею росте велика липа, під котрою єсть лавка. Тут часами сїдає король і уділяє авдиенций. Чужі посольства, котрих тут єсть більше як десять, містять ся в звичайних малих дімках, критих дахівками і з малими віконцями. Хто побачить таку „палату“ той зрозуміє добре, що дипльомати не дуже побивають ся за посадами в Цетиню.

Якихсь незвичайних займавостий в Цетиню нема нїяких, крім хиба одного монастиря збудованого ще в 1478 р., довкола котрого повстало місто і тюрми званої „Куля“, на котрій давними часами збивано на палї відрубані голови Турків. Монастир Турки три рази спалили і три рази відбудувано єго на ново майже зовсїм в первістнім видї. В сїм монастири спочивають тлїнні останки владики Петра І, Данила І і великого воєводи Мірка. Тут мешкають митрополит і архімандрит та найвисші достойники чорногорскої православної церкви.

(Дальше буде).

приємств (інституций, адвокатских і нотариальних канцелярий, редакций, управ дібр ітд.) з просьбою прислати ті квестіонарі найдальше до кінця сего місяця. Тому що кінчить ся грудень, а дотепер прийшло дуже мало виповнених квестіонарів, пригадує ся в публичнім і народнім інтересі сю справу всім інтересованим, щоби чим скорше а найдальше до руских Різдвяних сьвят прислали виповнені квестіонарі. Ті фірми, які ізза недогляду не дістали квестіонарів, а бажали би приступити з обезпекою службовиків до укр. пенсийного Заведеня, яке мало би ся оснувати і для котрого основаня мають послужити зібрані квестіонарями дати, зволять зажадати сих квестіонарів від „Дністра“.

— **Крадежі і арештованя.** Поліция арештувала онгди Константина Захарка, нотованого злодія, при котрім знайдено підчас ревізиї 520 корон в банкнотах і золоті. — До мешканя Малки Кравтової при ул. Сонячній ч. 59 вломили ся злодії і вкрали срібні ковтки з брилянтами, такуж брошку і срібні ліхтарі, все разом вартости 1000 кор. — П. Йоскфі Кухарскій вкрадено в склепі Штадлєра підчас пробованя плащів, полярес, в котрім було 1000 кор. — П. Филипина Кухарска дала поліциї знати, що незвістний їй з назвиска публичний послугач, котрому дала до віднесеня на зелізницю кіш і два куфри з річами вартости кількасот корон, щез разом з тими всіма річами без сліду.

— **Зі Стрия** доносять: Надзвичайні загальні збори „Руской Бурси“ в Стрию відбудуть ся дня 1 січня 1913 в „Народнім Домі“ в сали „Сокола“ в Стрию о год. 3 зглядно 4 по полудни з слідуючою програмою: 1. відчитане протоколу послідних загальних зборів, 2. звіт касовий за час від 14 падолиста до 31 грудня 1912, 3. уділене абсолюториї за той час виділови, 4. доповняючий, евентуально новий вибір виділу, 5. внесеня членів. — *Виділ.*

— **Лососина.** Значний попит за сею дешевою а знаменитою в смаку рибою спонукав управу „Народної Торговлї“ спровадити вудженого лосося і в сім році. Продають єї всі склади „Народної Торговлї“, а для крамниць висилає ся лососину на замовленя зі Львова по ціні 2·40 К за клг. Лососину можна їсти сирою, а також приправляти в ріжні способи. При купні роздає ся приписи, які подають способи, як сю рибу можна приправляти.

Телеґрами.

Атини 26 грудня. Міністерство війни доносить о борбах під Янїною, які покінчили ся успішно для Греків.

С. Яґо де Чілї 26 грудня. Міністер війни заперечує рішучо, немов би Чілї продало які воєнні кораблї котрій небудь державі.

Букарешт 26 грудня. Півурядова часопись „Rommaine“ заперечує поголоскам о мнимім намірі змобілїзованя румуньскої армиї. Пише она: Безнастанно приходить ся заперечувати хробливим поголоскам розсіваним одною частию праси. Годить ся супротив того зазначити, що Румунія лише тоді буде мобілїзувати, коли буде єї наміром розпочати сейчас війну. Тепер не має до того причини.

Білгород 26 грудня. Правительствена „Самоуправа“ відпирає рішучо вісти, немов би між Сербією а Чорногорою були якісь непорозуміня. Дружба між обома тими сербскими державами не була нікoли так сильна як саме в теперішній хвили і Сербія в кождім случаю готова підпирати всіми силами Чорногору.

Курс львівский.

Дня 24 грудня 1912	Платять К с	Жадають К с.
І Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	633·—	643·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	385·—	395·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	507·—	514·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку	465·—	475·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	—·—	—·—
Банку гіпотечного 4½ прц.	91 30	92·—
4½% листи заст. Банку краєв.	93·30	94·—
4% листи застав. Банку краєв.	87·30	83 —
Земельний Банк гіпотечний Львів	92 30	92 70
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	95·50	—·—
„ „ 4% льос в 41½ літ.	90·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	84 70	85·20
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	96 70	97 40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%	91·50	92·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 К.	82·30	83·—
Позичка краєва 4% з 1893 р.	84 30	83 —
„ „ 4% в 1908 р.	82·—	82 70
„ м. Львова 4% по 200 К.	79 80	80·50
IV. Льоси.		
Австрийскі черв. хреста	50 —	51·50
Угорскі черв. хреста	31·—	37·—
Архік. Рудольфа 20 К.	80 —	86·—
Базиліка 10 К	27·50	32·50
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·44	11·49
Рубель паперовий	2·53	2·54
100 марок німецких	117·20	118·40

Надіслане.

— **Конкурс.** Головний Виділ Тов. „Просьвіта“ розписав конкурс на принятє кандидатів на курс висшої просьвіти у Львові.

На курс можуть бути приняті сї кандидати, що покінчили народну школу з добрим успіхом і числять що найменше 16 літ. Дуже радо будуть бачені на курсї ті, що відбули попередних літ курс господарскої школи в Милованю або курс касово-крамарский.

Кождий участник платить за мешканє, харч і науку 40 К місячно. Курс висшої просьвіти у Львові починає ся в другій половинї місяця січня і триває по конець марта 1913.

Подана о принятє на курс належить вносити до Головного Виділу Тов. „Просьвіта“ у Львові через місцеві філїї „Просьвіти“ найдальше по конець грудня 1912 р.

Близші інформациї уділяє на бажанє канцелярия Тов. „Просьвіта“ у Львові, Ринок ч. 10.

— **Конкурс на запомоги** з фонду А. Бончевского. Відповідно до вимог фондацийного акту оголошує отсим Наук. Тов. ім. Шевченка (Львів, ул. Супіньского, ч. 21) конкурс на три зворотні запомоги з фонду Антона Бончевского в сумі 600 корон разом, призначені для студентів університету сьвітских факультетів. Кревні фондатора мають першеньство. Надїлений запомогою має підписати реверс, в якім вобовяже ся звернути побрану запомогу, скоро зможе. Удокументовані подана належить вносити на адресу Виділу до дня 15 січня, 1913 р. а на їх зворот залучити марку на 45 сотиків. — За Виділ: М. Грушевский, голова, В. Гнатюк, секретар.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубым друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), 1·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/1 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Лїнїя Гамбурґ-Америка

—o—

Правильний перевіз подорожних знаними першорядними пароходами.

Гамбурґ-Ню-Йорк

Гамбурґ - Філядельфія

Гамбурґ-Канада

Гамбурґ-Бразилїя	Гамбурґ-Серед. Америка
Гамбурґ-Ля Плята	Гамбурґ-Венецуля
Гамбурґ-Арабія-Персия	Гамбурґ-Колюмбія
Гамбурґ-Африка	Гамбурґ-Куба
Гамбурґ-Зах. Індиї	Гамбурґ-Мехіко

Антверпія-Канада.

Лїнїя Гамбурґ-Америка удержує майже на всїх своїх новойорских пароходах

ЧОТИРИ ПЕРЕВОЗОВІ КЛЯСИ

I каюта, II каюта, III кляса і міжпоміст. Пароплави ГАМБУРҐ-АМЕРИКА дають при знаменитім удержаню скорий і вигідний перевіз для подорожуючих в каютах і переселенцїв.

О виясненя і що-до перевозу треба звертати ся до ґенеральної репрезентациї лїнїї Гамбурґ-Америка, Відень I Kärtnerstrasse 38 або до її аґентур

у Львові, ул. Городецка 95,
в Чернівцях, ул. Паньска 16.

Мід! Мід!

густий 7·50 К, густо плинна патока, „раритас“ (лишень моя спецеяльність) 8·50 К. Шампан з яблок, старий знаменитий 5·84 К. Всьо за 5 кґр. франко.

КОРЕНЕВИЧ,
емер. учитель Івaнчани.

Містове Бюро зелїзниць держав.

у Львові, улиця Ягайлоньска 3 продає білети на всї зелїзницї в краю і за границею.

Товариство для винайму піль і господарств в Оломуцу

Стоваришенє зареєстр. з обм. порукою

приймає вкладки на 5 процент і висше, як також зголошеня о винаймлене господарств.

Удїли членів по 100 К.
Дивіденда 6 — 8 проц.

Урядує щоденно в Оломуцу: Долїшний Ринок ч. 17.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників і оголошень

у Львові, улиця Ягайлоньска 3

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.